

F. t. l. om produktansvar

grænsning i forbindelse med dette lovforslag, idet der ikke kan lægges vægt på, om den overvejende del af forpligtelsen består i levering af en løsøre-genstand eller af en tjenesteydelse. Ved produktansvar vil det derimod som udgangspunkt være nødvendigt at foretage en opdeling af den samlede præstation i køb af et produkt og i køb af en arbejdspræstation (tjenesteydelse).

I de tilfælde, hvor den erhvervsdrivendes ydelse alene består i en arbejdspræstation f.eks. rådgivning eller håndværksmæssig bistand i form af eftersyn af et produkt, falder ydelsen som helhed uden for lovforslaget. I de tilfælde vil en del af den erhvervsdrivendes ydelse imidlertid falde inden for lovforslaget, idet der vil være ansvar for de produkter, som anvendes i forbindelse med udførelse af tjenesteydelsen. Som et eksempel kan nævnes udførelse af reparationsarbejde, hvor ydelsen består dels af en arbejdspræstation dels af forbrug af reservedele. Reparatøren udskifter dele med nye dele, som han typisk selv leverer i forbindelse med reparationen. Viser det sig, at en reservedel, som er anvendt af reparatøren, volder skade på grund af en defekt, vil producenten af den pågældende reservedel være objektivt ansvarlig herfor. Viser det sig derimod, at de anvendte dele ikke er defekte, men at reparatøren har begået en fejl i forbindelse med udførelsen af arbejdet, vil dennes ansvar ikke skulles bedømmes efter dette lovforslag, men efter de almindelige erstatningsretlige regler, hvor der i praksis i øvrigt har udviklet sig et strengt ansvar for fagfejl.

Til stk. 2

Efter denne bestemmelse omfattes uforarbejdede jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter, fiskeriprodukter og uforarbejdede produkter hidrørende fra jagt ikke af lovens anvendelsesområde. I forhold til de tidligere fremsatte lovforslag er det i lovtæksten for så vidt angår jagtprodukter præciseret, at undtagelsen alene omfatter *uforarbejdede* produkter.

Om baggrunden herfor henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.5.2. Afgrænsningen af, hvilke typer af råvarer der hermed undtages, sker i overensstemmelse med fortolkningen af begrebet »landbrugsvarer« i EF-traktatens art. 38, jfr. herved bilag II til traktaten.

Det er kun uforarbejdede produkter, der undtages fra lovens anvendelsesområde. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger under punkt 3.5.2. vedrørende grænsen for, hvornår der er tale om uforarbejdede produkter.

Når et jordbrugs- eller fiskeriprodukt m.v. har gennemgået første forarbejdning, omfattes det af loven, og den producent, der har foretaget forarbejdningen, bliver ansvarlig for en skade, som følger af defekten ved produktet.

Til § 4

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 3 og beskriver den kreds af personer og virksomheder, som er ansvarlig efter lovforslaget.

Til stk. 1

Det er først og fremmest den egentlige producent, der ifalder ansvar. Ifølge bestemmelsens 1. led er producenten beskrevet som den, der *fremstiller* et produkt. Herved forstås enhver, der har deltaget i produktionsprocessen af et produkt. Dette gælder, uanset om der er tale om industriel eller håndværksmæssig produktion.

I bestemmelsens 2. led beskrives den situation, hvor der vanskeligt kan tales om fremstilling, som følge af, at produktet helt eller delvis er naturskabt. Producenten er her beskrevet som den, der *indsamler* eller *frembringer* et produkt.

Endelig omfatter bestemmelsens 3. led den situation, hvor den, der ikke har fremstillet et produkt, alligevel bliver ansvarlig, fordi han ved at anbringe sit navn, mærke eller andet kendetegn på produktet udgiver sig for at være dets producent.

Det kan formentlig i visse situationer give anledning til tvivl om den, der f.eks. har anbragt sit navn på produktet, derved kan siges at udgive sig for at være producent. I de tilfælde, hvor forbrugeren må få den opfattelse, at produktet er produceret af den pågældende, er dette uden videre tilstrækkeligt til, at den pågældende bliver anset som producent. I modsætning hertil kan nævnes de situationer, hvor et firma f.eks. i reklameøjemed sætter sit navn og adresse på et produkt. Det er ved afgørelsen af, om den pågældende er producent efter denne særlige bestemmelse uden betydning, om skadelidte i det konkrete tilfælde rent faktisk vidste, at produktet ikke er produceret af den, der udgiver sig for at være producent. Det må derimod tillægges betydning, om anbringelse af varemærke m.v. generelt er egnet til at give dette indtryk.

Det er kun de producenter, der for egen regning har deltaget i fremstillingsprocessen af et produkt, der er ansvarlig efter lovforslaget. Herved udelukkes personer, der alene udfører rent lønarbejde, fra at ifalde selvstændigt ansvar.